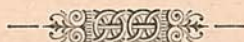

— Не ме бутай! закрепця той, когато Ташка го улови за лакътя, за да го отмахне.

— Днесъ мама тѣ наплѣска . . . Искашъ ли още? попита Ташка, като поправяше закачената си нова дрѣха.

— Ахъ ти! . . . Глупачка - веднѣжъ, глупачка — два пѣти, глупачка три пѣти! Азъ убихъ паякъ, а имамъ само шесть грѣха . . . На ти тебѣ! Още мога да те нарека глупачка и мръсница! крѣскаше Колчо и послѣ избѣга отъ тъмната стая.

— Какво?! попита той, като надничаше отъ вратата на стаята. Какво? И баба мога да нарека глупачка, само че не искамъ!? . . .

Бѣдни вечеръ.

Срѣщу Коледа.

*Тази сутринъ мили татко
Рано-рано се събуди,
Влезе веселъ при волове,
Та свѣнце имъ прѣсно гуди.*

*Катъ ги вчеса и оглади,
Той ги дръпна изъ обора,
Па запрегна ги въ шейната,
Натъкмена вечъ на двора.*